

sprøjtefrie randzoner samt områder, hvor der foregår miljøvenlig drift (MVJ). Hertil kommer en beskrivelse af eventuelle større naturområder, som ligger nær ved bedriftens egne arealer.

Naturplanen skal indeholde etablering af beskyttelseszoner med en radius på 300 m omkring særlig sårbar natur. Det vil i praksis betyde, at landmanden skal etablere beskyttelseszoner omkring alle højmoser, særlig rene søer (lobeliasøer), større heder (over 10 ha), større overdrev (over 2½ ha) samt alle overdrev, heder og sårbare naturtyper i øvrigt inden for Natura 2000-områderne. Dette svarer i alt til ca. 7 pct. af landbrugsarealet. I disse skal der stilles krav til ammoniakfordampning fra stalde og gødningsanlæg og krav til udbringningsteknik, eksempelvis nedfældning af husdyrgødning. I zonerne vil der ligeledes skulle være skrappe begrænsninger for gødskning og forbud mod anvendelsen af pesticider.

Endvidere kan miljøgodkendelsen fastsætte vilkår for arealanvendelsen f.eks. i form af aftaler om, at dele af jorden skal overgå til særlig miljøvenlig drift.

Ydermere skal en ansøgning om miljøgodkendelse redegøre for den forurening, landbrugsbedriften påfører omgivelserne i form af lugt- og støjgener. Der skal angives oplysninger om emissioner af lugtstoffer samt niveauet af støjforurening fra den pågældende bedrift.

Landmanden skal selv indsamle, opbevare og videregive alle de relevante oplysninger til kontrolmyndigheden hvert år. I praksis sker dette ved, at landmanden gennem et grønt regnskab dokumenterer, at vilkårene i miljøgodkendelsen er overholdt. Det grønne regnskab skal både indeholde oplysninger om naturplejen, stofforbruget og arealanvendelsen i årets løb. Regnskabet skal vise, at landmanden befinder sig under det tilladte udledningsloft, samt at bedriften opfylder miljøgodkendelsens vilkår. De nærmere egenkontrolvilkår fastsættes af kontrolmyndigheden.

Egenkontrollen skal suppleres af et effektivt tilsyn, som jævnligt undersøger, om landbruget overholder vilkårene i miljøgodkendelsen. For at sikre størst mulig sammenhæng i myndighedernes behandling af landbrug skal der være tale om et enstrengt system, hvor landmanden kun møder én planlæggende, godkendende og tilsynsførende myndighed. Mere konkret indebærer dette, at amterne fremover varetager alle myndighedsopgaver i forhold til landbrug. I dag lider stikprøvekontrollen af landmændenes gødningsregnskaber mærkbart under, at mange af kommunerne er for små til at kunne forestå tilsynet på en tilfredsstillende måde. Det er blevet demonstreret i bl.a. Ribe Kommune. Ved at lægge kontrollen over i amtsligt regi skal det sikres, at kontrollen kan varetages løben-

de og sikkert. Samtidig er der i dag både mange og grove overtrædelser af reglerne, hvorfor det er nødvendigt med mere kontrol og skrappe sanktionsmuligheder.

De nuværende regler gør det vanskeligt at skabe sig et reelt overblik over, hvor mange dyreenheder den enkelte landmand har. Grunden er enkel: Plantedirektoratets registre, der laves på baggrund af landmændenes indsendte gødningsregnskaber, er ikke umiddelbart tilgængelige. Plantedirektoratets registre er meget pålidelige. Derfor skal offentlige myndigheder, journalister og andre interesserede sikres uhindret adgang til direktoratets registre. Offentlig adgang til tal fra slagterierne kan være med til at sikre, at maksimumreglerne om antal dyreenheder i forhold til jord bliver overholdt. Da det er på baggrund af oplysninger fra det Centrale Husdyrregister (CHR), at eksempelvis ansøgninger om udvidelse af produktioner bliver vurderet, skal oplysninger fra CHR om svin også kunne inddrages.

På grund af omfattende konsekvenser af den nye type miljøregulering, der omfatter alle landbrug i Danmark, skal ordningen fra begyndelsen begrænses til at omfatte udvidelser af husdyrbesætninger eller anden ændring af bedriften. Efter en overgangsperiode på 5 år skal alle landbrug have en individuel miljøgodkendelse. Undtaget herfra er hobbylandbrug (under 42 dyreenheder/30 ha). Denne type bedrifter skal opfylde generelle krav vedrørende bæredygtighed, som de opstilles i en branchebekendtgørelse fra Miljøstyrelsen.

Ændring af planloven

Et bæredygtigt landbrug skal være i balance med natur og naboer. For at sikre denne balance er det nødvendigt, at landbruget fratages sin særstatus i planloven. Ifølge planloven er det generelt i landzone ikke tilladt at opføre ny bebyggelse eller ændre anvendelsen af bestående bebyggelse og ubebyggede arealer uden tilladelse fra kommunalbestyrelsen. Landbruget er på en række områder undtaget fra dette krav, så landbruget modsat alle andre i en række tilfælde ikke behøver tilladelse fra kommunalbestyrelsen for at opføre ny bebyggelse eller ændre anvendelse af bestående bebyggelse og ubebyggede arealer i landzone. Disse særregler for landbruget, der blev yderligere lempet med planlovsændringen den 1. september 2002, skal efter beslutningsforslaget afskaffes.

Det skal ikke længere være muligt for landbruget at opføre nybyggeri i form af ejendomme eller gyllebeholdere uden tilladelse. Dette kræver en ændring af